

Psalm 133: *Ecce, quam bonum!*

(Opgangenzang,
v. David)

*Zie, hoe goed en hoe lieflijk,
als broeders ook zetelen in eendracht.*

Ons opklapbed, eigenlijk
een neerklapbed,

was te groot voor een
en te klein voor twee.

Hij, grootste, eiste meer,
dus ik kreeg minder.

Zodra hij sliep, duwde ik hem
lichthandig en lichtvoetig
per onverbiddelijke millimeter
opzij.

's Morgens was hij kwaad. Maar
ik had de buit al binnen geslapen.